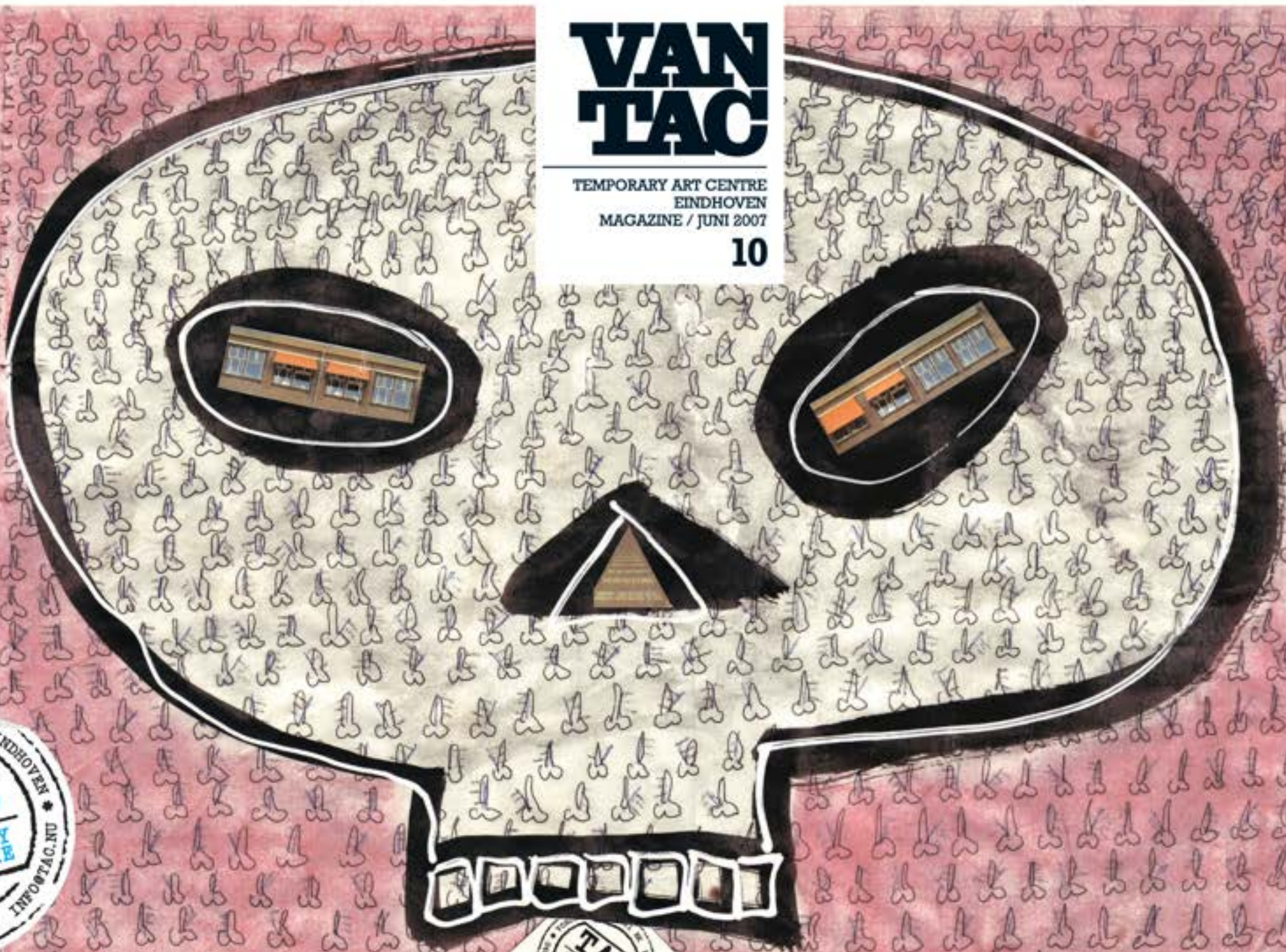

VAN TAC

TEMPORARY ART CENTRE
EINDHOVEN
MAGAZINE / JUNI 2007

10

WINTERWATER

Het snuffe winter dat we dit jaar hebben mogen meemaken is door de eerste lentebries weggevaagd en lijkt direct plaats te maken voor een verzengende zomer. In april. Het moet niet veel gekker worden. Benieuwd wat ons in de echte zomermaanden te wachten staat.

*Woestijnweer?
Hittegolven?
Orkanen in Europa?
Sneeuwstormen op het IJsselmeer?
Eindhoven aan zee?*

Stormachtige signalen doordringen ons besef dat het klimaat verandert. De mogelijke impact is onmogelijk voor de geest te halen, nu de discussies nog over het vermijden van rampscenario's gaan. De vraag hoe wij, als mensheid, omgaan met een veranderde wereld wordt slechts mondjesmaat beantwoord, alsof we het niet willen weten...

Gelukkig ligt de stad Eindhoven, city of light 2007 en altijd 'leading in technology' op dit punt decennia voorop. Met de blik vooruit is ervoor gekozen Eindhoven op de kaart te zetten als 'Eindhoven Winterstad'. Een subliem staaltje toekomstgerichte city-marketing, als je het mij vraagt.

Waar westelijk Nederland haar best doet zich te onderscheiden met het ene zomerfestival na het andere, kiest Eindhoven zijn eigen weg. Nu nog aarzelend met schaatsbanen en siede-pistes in traditioneel winterse sferen. Koud, donker, nat en wit. Lang leve de kerstman en sneeuw op de bomen!

De klimaatverandering schijnt een ander licht op de zaak. Immers; de zee komt! Tropische zomerregens, moessons en orkanen verzwelgen het land ten westen van Eindhoven en verspoelen de kust tot waar nu ongeveer Veldhoven ligt. December, januari en februari zijn aangenaam zonnig en warm. Precies goed voor festivals, strandactiviteiten en terrasjes. Tegen die tijd is Eindhoven Winterstad een ingeburgerd begrip. Dankzij een gedurfde visie die nu wordt neergelegd, TAC blijft daar niet bij achter en presenteert reeds deze zomer een kunstzinnig toekomstbeeld van Eindhoven aan zee. Wellicht dat de TAC Ideeënfabriek ons verder kan voorbereiden op wat te komen staat. Hierover natuurlijk meer in dit nummer van VANTAC. Je kunt er maar alvast mee bezig zijn. Want de zee komt. Naar verluid al op 1 juli.

Loek Daemen
Hoofdredacteur
VANTAC Magazine

OVER TAC	4
	5
FOTOSPREAD	6
	7
ERIC DE HAAS	8
	11
IDEEËNFABRIEK	12
	15
CREATIVE IMAGES	16
	17
CENTREFOLD	18
	19
OPINIE: ERIC BOSELIE	20
	23
REIN VOLLENGA	24
	25
VIA VENTOSA	26
	27
TAC SALON	28
	29
DICHTER OP KUNST	30
	31
TAC LIVE: ADAPTER	32
	33
COLUMN ARNOUD RIGTER	34

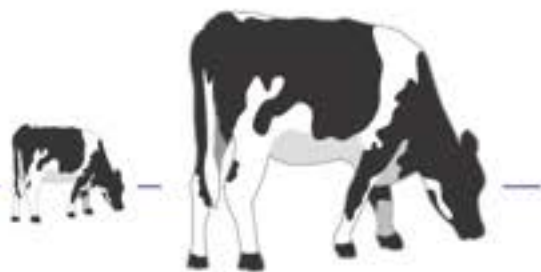
VANTAC is een uitgave van TAC: Temporary Art Centre, Vonderweg 1, 5611 BK Eindhoven, T 040-2461325 / www.tac.nu / info@tac.nu Voor meer informatie over deze publicatie: vantac@tac.nu

Hoofdredactie en organisatie Loek Daemen (Stadvis Producties) Eindredactie Anita Vliegenberg Beeldredactie Linda Derks, Loek Daemen Traffic management Andrea Reuls Teksten Chriz van de Graaf, Loek Daemen, Hessel Rippe, A.C.G. Vianen, Martijn Verhagen, Frank van den Nieuwenhof, Arnoud Rigter, Anita Vliegenberg, Freek van de Wijdenven, Ties van de Werff Ontwerp basislayout Mariëtte Mijs (Made in Holland.nl) Grafisch ontwerp mooi-rood.com Illustratie omslag Erwin van Doorn Fotografie Bram Saeys, Joris Klinkenblij, Imaginary Creatures, Marjan Holmer, Rob Stork, Boudewijn Bollmann, Laura Nieuwenhuis Druk Roto Smeets Grafiservices Papier Papiergroothandel ModovanGelder Binding Nadruk BV Oplage 2500

VANTAC Magazine is een uitgave van het Temporary Art Centre in Eindhoven. VANTAC wordt op vrijwillige basis geschreven en vormgegeven door professionele tekstschrijvers, fotografen, grafisch ontwerpers en kunstenaars. Voor de vormgeving krijgen de grafisch ontwerper en de ontwerper van de omslag volledig de vrije hand. Hiermee voor zien zij het blad van hun eigen signatuur. Elke editie wordt door een andere ontwerper en kunstenaar vorm gegeven. VANTAC Magazine wordt kosteloos geproduceerd door RotoSmeets Grafiservices, Papiergroothandel ModovanGelder en Nadruk BV.

Alle auteursrechten ten aanzien van (de inhoud van) deze publicatie worden uitdrukkelijk voorbehouden. Deze rechten berusten bij het Temporary Art Centre c.q. de betreffende auteur.

BRABANTS PAARS

Het zal een jaar of twintig geleden zijn. Het was in ieder geval nog voor de val van de Berlijnse muur. VARA deejay Henk Westbroek had een delegatie van Eindhovense muzikanten uitgenodigd om in de studio iets te vertellen over het culturele klimaat in de lichtstad. Onderweg naar Hilversum deed de delegatie zich tegoed aan de nieuwe oogst Brabants paars, de homeopathische voorloper van de THC-bommetjes, verkrijgbaar bij de betere coffeeshop.

Henk was zelf ook wel eens afgereisd naar het Zuiden. *'Telkens als de Lichttoren in zicht komt, waan ik me in Oost-Duitsland'*, vond hij. *'Wat moeten jullie nou als muzikanten in zo'n sfeerloze stad onder de rivieren?'* Lange radiostilte ...

Van Eindhovense zijde werden de stellingen betrokken. *'Welke rivieren?'*, antwoordde de meegereisde bassist.

Bij al het gedoe in de afgelopen maanden over De Negende denk ik nog wel eens aan Henk en het voormalige Oost-Duitsland, waar cultuur zo lekker overzichtelijk was.

En aan Brabants paars, maar dan meer als de Brabantse variant op het polderen, waar onze

paarse kabinetten zo beroemd om waren. De Negende zou een bruisend cultureel samenwerkingsverband in Eindhoven moeten worden. Het plan, vooral bedoeld als bezuinigingsmaatregel, werd ooit ontwikkeld door De Krabbedans en Museum Kempenland. Jarenlang is er over gediscussieerd. Het polderen begon pas goed toen De Krabbedans zich deze winter boos terugtrok en de gemeente op zoek ging naar partijen die wél in zouden zijn voor samenwerking.

Marriet Mittendorff, wethouder Cultuur, voert nu gesprekken met een aantal betrokkenen om de discussie over De Negende vlot te trekken. Maar Museum Kempenland mag niet meer meepolderen. Bent u er nog?

De gemeente houdt graag de hand op de cultuurknip. Toch hoop ik dat er nog een potje wordt gevonden voor een werkbezoek aan het voormalige Oost-Duitsland. Dat is er na de val van de muur een stuk gezelliger op geworden. In leegstaande fabriekspanden borrelt en bruist het weer. Meestal dankzij de inzet van culturele ondernemers met lef. Creativiteit bloeit er als nooit tevoren. Net als aan de Eindhovense Vonderweg!

Grafisch vormgever Eric de Haas:

EINDHOVEN HEEFT EEN ENERGIE DIE ME NIET TELEUR STEEFT

Hij is Grafisch ontwerper, maar net even anders. In de strijd tussen woord en beeld bevindt hij zich in het niemandsland. TAC-er van het eerste uur Eric de Haas over zijn kantine, Kubrick en krankzinnigheid.

"Werken met plezier zorgt altijd voor een goed product"

"In het begin werd ik wel wat cultureluurs van hoe het TAC zich presenteerde"

Hij zit voor zijn boekenkast. Zijn gezicht ongeschoren, maar niet onverzorgd. Zijn bril rust precies op de juiste wijze op zijn neus. Hij staart naar zijn atelier in het TAC. In de wand tussen de twee ruimtes heeft hij een opening laten plaatsen. Zijn kantine. "Een vriend vond het ook al op een kantine lijken. Zo geeft het toch een gevoel van ruimte, terwijl je wel onderscheid maakt tussen de twee ruimtes."

Zijn bureau is groot en druk. Niet rommelig. Al zijn papieren, gereedschappen en ander prullaria liggen verspreid maar altijd keurig naast of op elkaar. Het lijkt de ideale mix tussen controle en chaos. Balancerend op de grens van krankzinnigheid. "Volgens mij zit iedereen wel op die grens. We neigen toch allemaal naar krankzinnigheid. Zoals zo vaak zitten we er midden in, maar hebben we het niet eens door."

KUBRICK

Ook de boekenkast waar hij voor zit heeft die kwaliteit. Hoe iemand zijn kast heeft ingeruimd zegt wat over hoe die persoon is. Hoe de boeken zijn gerangschikt, welke cd's liggen er, welke staan, op welke plank staan de dvd's. Veel Kubrick in zijn kast ("Toen ik las over zijn archief en hoe hij alles zo nauwgezet bijhield, keek ik naar mijn eigen kast en herkende angstvallig veel"), maar ook Bret Easton Ellis en Dostojevski, vinden hun plek tussen alle boeken over grafisch ontwerp en typografie.

"Van huis uit ben ik grafisch ontwerper maar ik heb een voorliefde voor typografie. Ik heb niet specifiek iets met de vorm van een letter. Eerder met de combinatie van letters; woorden, zinnen, alinea's. Het uiterlijk van een letter bepaalt tot op zekere hoogte de boodschap die het wil uitdragen. Dat spel vind ik interessant. Om dat zo goed mogelijk vorm te geven, zo dat er niet alleen staat wat er staat, maar dat het oog mee krijgt wat de geest leest."

Alleen het vormgeven van de tekst is niet voldoende. "Alles wat ik vormgeef heb ik gelezen. Ik vind dat ook belangrijk. Je moet de strekking van een tekst kennen om te weten hoe je die het beste vormgeeft. Hoe je dat wat er in staat het beste kan presenteren zodat de boodschap of dat wat het wil vertellen het beste tot zijn recht komt. Voor mij is het essentieel te weten wat ik vormgeef."

Die drang vindt de geboren Brabander in het werk dat hij maakt. "Via het St. Lucas in Boxtel kwam ik op de Rietveld Academie in Amsterdam. Daar heb ik nog even gewerkt samen met een vriend van me, maar ik voelde toch dat ik naar Eindhoven moest komen. Eindhoven heeft een energie die me niet teleurstelt. De huidige ontwikkelingen met het TAC en Strijp S geven aan dat er wat aan het gebeuren is in de lichtstad."

"Je moet de strekking van een tekst kennen om te weten hoe je die het beste vormgeeft"

CULTURELUURS

Zo kwam De Haas in het TAC terecht. "Werken voor mezelf viel samen met het intrekken in het TAC. Ik was hier vier jaar geleden op het eerste Oud&Nieuw feestje, nam een flyer over de atelierruimtes mee en toen ik voor mezelf wilde starten was het huren van een ruimte hier ideaal. In het begin werd ik wel wat cultureluurs van hoe het TAC zich presenteerde. Het zou een 'broeinest aan kunstzinnig talent' zijn, 'waarin alle leden elkaar stimuleren en inspireren'. Die clichés stonden me eerst tegen, maar nu weet ik dat het echt zo is. Je merkt dat het werkt."

Zijn eigen bedrijf heeft nu, na een aantal jaren zoeken, zijn vorm gevonden. "Ik doe opdrachten om mijn eigen initiatieven te kunnen uitvoeren. Het duurde een tijdje voordat ik hief de balans in vond. Ik maak ook geen onderscheid tussen het werk dat ik in opdracht maak en mijn eigen

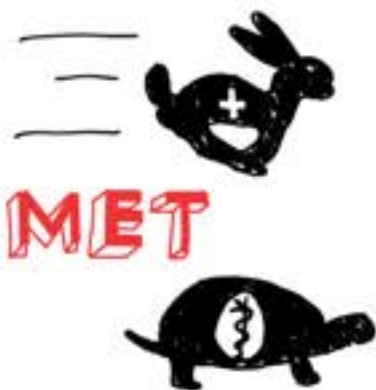
projecten. Ik noem dat niet vrije opdrachten. Dat impliceert dat je het andere werk onder dwang zou doen. Dat is absoluut niet zo. Werken in opdracht geeft je ook juist de drive om zelf eigen ideeën uit te werken. Dat geeft me plezier, energie, het maakt niet uit. Je houdt er altijd iets aan over. En het werken met plezier, waar je energie van krijgt en in kwijt kan, zorgt altijd voor een goed product."

Terwijl de avondzon een gouden glans om de auto's legt op het parkeerterrein waar hij over uitkijkt, filosofeert hij over waar zijn pad hem heen zal leiden. "In essentie wil ik informatie toegankelijk maken, maar wil ook het plezier daarin overbrengen. Soms voel ik ook wel dat er een ondefinieerbaar mysterieus doel is dat je nastreeft, dat er voor zorgt dat je maar doorgaat en doorgaat. Als ik kijk naar de wonderlijke combinatie tussen redactionele inhoud en het grafisch ontwerpen er van, zou daarin misschien een ultiem doel zitten; niet alleen vormgeven maar ook zelf de redactionele inhoud schrijven."

"Het uiterlijk van een letter bepaalt de boodschap die het wil uitdragen"

Als je Eric de Haas voor zijn boekenkast ziet, zie je de mens en zijn drang tot rommelige netheid. Alles bij de hand, maar toch in een bepaalde structuur. Geen ziekelijke manier van werken, maar misschien toch een kleine neurose. Zoals je dat verwacht van iemand die zich kostelijk vermaakt in de speeltuin tussen woord en beeld.

TAC DENKT MEE MET GGZE

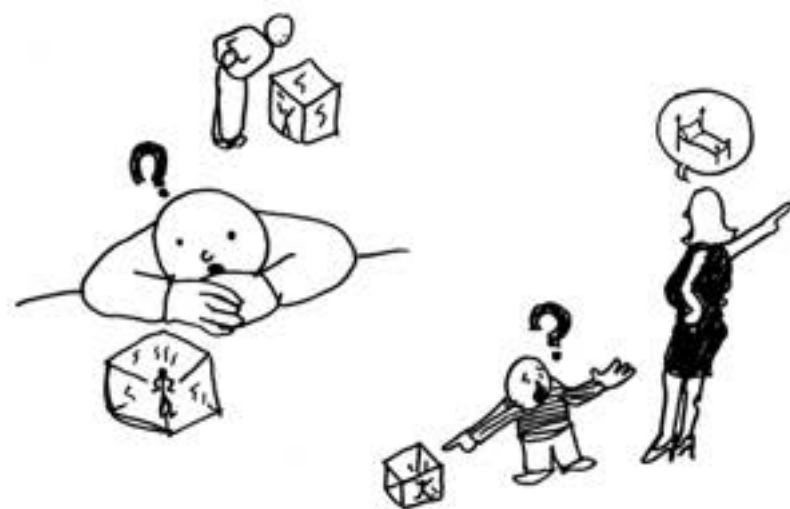

Illustratie: carin - hoe nobel: hoe meer zorg

De separeerruimte. Laatste redmiddel en heikel onderwerp in de psychiatrie. Doorn in het oog van de Cliëntenbelangenvereniging van de GGZE. 'Bekijk het afzonderen van psychiatrische patiënten eens op een andere manier', was hun opdracht aan de TAC Ideeënfabriek.

Grafisch vormgever Jan Pieter van Laar, beeldend kunstenaar Erwin van Doorn en Marty Huijbregtse, interieur- en modeontwerper van beroep kwamen met een stortvloed aan creatieve ideeën: van crisisbuddies en levensgrote, transparante bollen die over het terrein van de GGZE rollen, tot een ansichtkaart met een gevelde knuffelbeer, waarmee de belangenvereniging aandacht vraagt voor een groot taboe in de psychiatrische zorg.

Meer informatie over de TAC Ideeënfabriek?
Bel of mail naar Olaf Beelen:
06-50217159
olaf@tac.nu.

IDEEËN
GENEREREN

"zelf de sleutel hebben E
6

geniet van een psychose

ALTERNATIEF
SEPAREREN BOS
NATUUR ↔ ONTSPANNING
B
SEPAREREN

STIL STAANDE BEELDEN
GOLVENDE GELUIDEN
BLOEMEN GUR 5
PANORAMA
STROMEND WATER
GEMAAID AS B

maginary Creatures

Sabijn Peeters en Itai Lahav, beiden afkomstig van verschillende afdelingen van de Design Academy te Eindhoven, bleken een gemeenschappelijke factor te hebben: iets met film. Film in de meest creatieve zin van het woord, in allerlei vormen. Denk aan: videoclips, motion graphics en stop-motion animation. Sinds januari van dit jaar hebben zij onder de noemer Imaginary Creatures onderdak gevonden in TAC.

Waar komt jullie naam.

Imaginary Creatures, vandaan?

Itai: 'Via woordenboeken zijn we gaan zoeken naar inspirerende woorden, hierop zochten we dan synoniemen. Letterlijke synoniemen of synoniemen van de betekenis van een bepaald woord. De naam Imaginary Creatures komt voort uit mijn interesse voor theologie en filosofie. Eigenlijk speelt het leven zich af vanuit een subjectief oogpunt, onze waarheid is zoals we die als individu waarnemen.'

Sabijn: 'Omdat we het begrip film op verschillende creatieve manieren benaderen vinden we deze naam wel passend.'

Wat maakt jullie bijzonder?

Wat is de specialiteit van het huis?

Itai: 'Ons doel is het combineren van "visuels" met muziek.'

Sabijn: 'Het maken van videoclips is onze droom. We hebben al wat werk gedaan voor verschillende bands, zoals grafische vormgeving. Daarnaast hebben we de promotional DVD van Sweet Assembler, een band die ook onderdak vindt in TAC, gemaakt. Momenteel zijn we bezig met het binnenhalen van subsidie voor een videoclip, mogelijk voor Sweet Assembler. Wat ons bijzonder maakt is onze zogenaamde afkomst. We komen beide niet uit een

'filmstudie' maar van de Design Academy. Itai heeft de afstudeerrichting Communicatie gedaan, ikzelf Identiteit.'

Waar werken jullie nu aan?

Sabijn: 'We zijn nu voornamelijk bezig om onszelf goed te kunnen presenteren, met name via onze website (www.imaginarycreatures.nl). Hierop staat een groot deel van ons portfolio, uiteindelijk is dat ons visitekaartje. Naast onze gezamenlijke activiteiten doen we afzonderlijk ook nog projecten.' Itai: 'We proberen ons portfolio zo goed te maken zodat we op een website als nexusproductions.com komen te staan. Op dit soort websites wordt veel gekeken door mogelijke opdrachtgevers. Daarnaast zijn we net klaar met het maken

van de cover van een EP voor de band Gentlemen.'

Op welk project zijn jullie het meest trots?

Itai: 'Laat ik voorop stellen dat we op ieder project trots zijn. Elk project staat op zichzelf. We ronden pas af als we er trots op zijn. We zijn ook nog maar net begonnen samen projecten te doen.'

Waar halen jullie je inspiratie vandaan?

Sabijn: 'Vooral uit muziek. Muziek die op de een of andere manier een boodschap omhelst. Dat kan van alles zijn. Personen die ons allebei inspireren zijn

grootheden op het gebied van het maken van videoclips zoals Michel Gondry, Spike Jonze en Chris Cunningham. Persoonlijk vind ik ook veel inspiratie in mode, met name Hussein Chalayan vind ik zeer inspirerend.'

Itai: 'Ook de natuur is een onuitputtelijke inspiratiebron. Iedere creatie in de natuur is op een bepaalde manier het gezicht van god.'

Welke droom willen jullie ooit verwezenlijken?

Itai: 'Naast het maken van videoclips is het maken van een lange film een droom. Ideeën hebben we al. We houden van reizen, een mooi concept voor een film zou een soort documentaire-achtige

travel log zijn.'

Sabijn: 'Wanneer weten we nog niet, maar het gaat zeker gebeuren. Waar naartoe weten we ook nog niet, maar het concept hebben we al grotendeels in ons hoofd.'

Wat betekent TAC voor jullie?

Sabijn: 'We zitten hier nog niet zo lang maar vinden het een prettige omgeving om in te werken. Er zit hier veel bij elkaar. Het zou wel leuk zijn als het iets meer zou leven in de zin van "verkeer" in het gebouw. Soms is het erg rustig en dat vind ik jammer. Het is tenslotte vruchtbare grond hier...'

'ALS
PROJECTEN NIET
MOGEN
MISLUKKEN,

WORDT
HET EEN
DOODIE BOEL'

City Dynamiek Eindhoven, een club die in essentie is opgericht om de stad Eindhoven en omgeving actiever, leuker, levendiger en meer zichtbaar te maken. Hiertoe heeft het evenementengelden en een handvol enthousiastelingen ter beschikking. Aan het woord Eric Boselle, vroeger werkzaam bij de gemeente Eindhoven, nu directeur van de stichting. Hij spreekt over events, positionering van Eindhoven en de deemoedige Brabander.

Hoe lastig is het om een stad te promoten die niet mooi is?

Er zijn een aantal emoties waarmee mensen reageren op een stad. Maastricht en Den Bosch vinden we allemaal fijn. Rotterdam, hmmm, wisselende reacties. Amsterdam: pittoresk! De meest aantrekkelijke steden zijn die met historische kwaliteiten. Daar reageren mensen enthousiast op. Het tweede is water. Het derde is groen, en het vierde is licht. Voor Eindhoven is het dus cruciaal om de weinige historische plekken zichtbaar te maken. Daarom is de Catharinakerk bij lichtfestival Glow in de verlichting gezet. Er liepen toen jongeren over het Stratumseind die voorhoen niet eens wisten dat die kerk er staat! Met fonteinën kun je water in die stad brengen. Het Catharinaplein is daar erg voor geschikt, maar het moet beter dan wat er nu is aangelegd. Het groen kan ook veel beter, bijvoorbeeld op de Markt. Daar weten we al jaren van dat er te weinig is, maar er gebeurt veel te lang niks. Het tempo is te laag. Het laatste is licht. Loop 's nachts eens door de Kanaalstraat,

van Dorint naar het Havenhoofd. Dat is helemaal donker. Niemand ziet dat daar een kerk en een klooster staan. Het is misschien wel het mooiste stukje van Eindhoven, maar je ziet het niet. Dat doen we dus als stad nu nog heel slecht.

Wat is City Dynamiek Eindhoven?

City Dynamiek Eindhoven is een publiek-private samenwerking tussen de gemeente Eindhoven en brancheorganisaties in de stad als horeca, detailhandel, hoteliers, onderwijsinstellingen, de vastgoedsector en partijen als Philips Lighting. Deze samenwerking heeft als doel om samen te kijken naar wat goed is voor de stad. Wij zijn een intermediair, we brengen partijen bij elkaar, knopen projecten aan elkaar, we ondersteunen en nemen ook initiatieven, het Lichtfestival is daar een voorbeeld van. De stad is voor ons Eindhoven, met een focus op het centrum, maar voor imago-events is de regio ons speelveld.

Wat doen jullie?

Wij moeten initiatieven versnellen. Dan gaat het om activiteiten die bijdragen aan de nationale en internationale positionering van Eindhoven. Voorbeelden: Designweek, Lichtfestival Glow, Eindhoven Winterstad. Dat laatste is een economisch event waarbij we mensen naar de stad willen halen die hier geld uitgeven. Daarnaast zijn er maatschappelijke events die bijdragen aan de identiteit van de stad, zoals 100 jaar Frits Philips, Eindhovens Trots, Doe de Dommel. Een voorbeeld van het versnellen is het project TACsi. Mooi idee, maar hoe kom je aan twintig auto's? Wij hebben in ons netwerk Volvo zo ver gekregen om de auto's ter beschikking te stellen.

Wat hebben jullie te besteden?

Op basis van de evenementengelden van de gemeente 2 miljoen. Dat is de kritische factor. Met name voor citymarketing en grote imagobepalende evenementen en activiteiten is aan de gemeente gemeid dat we daarvoor een doorinvestering en meer geld nodig hebben.

Een doorinvestering?

Dat is een mooi woord, nietwaar? Op dit moment steekt de gemeente weinig eigen middelen in grote evenementen als de Dutch Design Week. Dat moet omhoog. Daarom moet onze begroting minstens verdubbelen.

Helaas is Boselie opgestapt bij de gemeente. Wordt er nog naar u geluisterd?

Het is misschien wel juist gemakkelijker geworden een balletje op te gooien.

Wat krijgt de gemeente terug voor dat geld?

Daarmee kunnen we bijvoorbeeld de DDW nationaal en internationaal positioneren. Dan moet je in grote Nederlandse en buitenlandse kranten aandacht krijgen. Die investeringen in marketing moet je vóór een evenement doen, daar zijn weinig marktpartijen voor te paaien. Dat zul je dus als gemeente op je moeten nemen.

Is de gemeente Eindhoven in staat zo groot te denken?

Ik noem ons wel eens een uitgegroeide puber. We beseffen dat het noodzakelijk

is en we hebben de ambitie, maar we realiseren ons onvoldoende dat het gewoon geld kost om internationaal mee te doen. Dat komt ook doordat de thema's innovatie en technologie pas een jaar of vijf oud zijn. Daarvoor leunden we op de grote industrieën als Philips en DAF. Nadat de laatste failliet ging en Philips zich steeds meer terugtrok, moest Eindhoven zelf gaan nadenken over haar sociaal-economisch profiel. We stonden toen niet sterk, maar de laatste jaren is er sprake van herwonnen zelfvertrouwen. Daarmee zijn we gaan vertellen dat we 'leading in technology' zijn. Dat is een breuk met het deemoedige Brabantse karakter wat zegt: 'schreeuw je succes nou maar niet van daken'. We zouden ons iets van de Amsterdamse bluf mogen aanleren, zeker omdat er gewoon veel kwaliteit in de stad aanwezig is. Neem de creatieve industrie.

DOEL VAN CITY DYNAMIEK EINDHOVEN

City Dynamiek Eindhoven is een zelfstandige organisatie, met twee doelstellingen: Op de eerste plaats wil het de bekendheid, aantrekkelijkheid en kwaliteit van Eindhoven verbeteren. Zorgen dat er nationaal en internationaal een positief beeld bestaat over Eindhoven, zodat consumenten de stad graag bezoeken en ondernemers zich er willen vestigen. Voorts wil het de betrokkenheid van inwoners en ondernemers bij hun stad versterken. Want: "meer betrokkenheid heeft een positieve invloed op het werk- en leefklimaat in Eindhoven en de waardering voor onze stad".

Is dat uitschreeuwen een taak voor City Dynamiek Eindhoven?

Ja, we hebben besloten flink in die citymarketing te investeren.

Wat wil City Dynamiek Eindhoven over tien jaar bereikt hebben?

Er moet een zelfbewuste mentaliteit in deze stad zijn. Mensen moeten uitspreken dat ze trots op hun stad zijn en tevens de Bourgondische kwaliteiten bewaren. Want dat is één van de kernkwaliteiten. En ik hoop ook dat we iets minder kritisch zijn. Op dit moment kan er in de algemene opinie niks goed gaan. Je ziet dat bijvoorbeeld terug in de lokale media: van de tien initiatieven mislukken er nu eenmaal acht. Dat is bijna een wetmatigheid. Maar dat betekent niet dat het met de stad slecht gaat, of dat de initiatieven niet goed zijn. Die acht projecten die niet slagen, zijn geen mislukkingen, maar leerprocessen. Als je die ruimte niet neemt en niet krijgt, is de stad geen ondernemende, initiatiefrijke plek meer; dan is het een dooie boel.

Waar komt die negatieve mentaliteit vandaan?

Wij zijn sociaal-historisch een boeren- en arbeidersomgeving. Daarbij Rooms-katholiek. De pastor had altijd gelijk. Dat maakt deemoedig. Veranderingen hierin zijn gekomen van mensen uit het noorden van Nederland. Dat zijn mensen met een gereformeerde of hervormde achtergrond. Ook die glansen niet van 'dynamiek'. Die combinatie van deemoed en hard werken, was jaren de heersende mentaliteit. Dat zie ik de afgelopen jaren veranderen. Gelukkig.

Wat zijn nu de kwaliteiten van de binnenstad?

Een hoogkwalitatief winkelaanbod in een compacte ruimte. Voor het project Eindhoven Winterstad was dat de belangrijkste waarde. Alles is beloopbaar, zelfs de Kleine Berg hoort daarbij. Op dat gebied liggen 450 winkels. Wij proberen met Eindhoven Winterstad landelijk een merk neer te zetten. Dat doen wij en de ondernemers moeten er kleur aan geven. Dat was ook het lastige. Er waren veel te weinig etalages die kerstsfeer uitstraalde.

Is Eindhoven Winterstad een blijvertje?

Jazeker, het kwam deze keer iets te vroeg, maar het resultaat was economisch interessant. Een totaal aan economische besteding van € 28 miljoen.

En wat is het vergezicht van Boselle?

Mijn droom is dat Eindhoven een centrum krijgt wat stedenbouwkundige uitstraling heeft. Er moet meer eigenzinnige en kwalitatieve architectuur zijn. Het Kennedy Business Centre en de Vestidatoren zijn daar voorbeelden van. Dat soort gebouwen moeten in het centrum van Eindhoven aanwezig zijn. We hebben daar ook als geen ander de mogelijkheden voor. Er zijn gebouwen uit de jaren vijftig en zestig die zo tegen de vlakte kunnen. Hooghuis mag morgen afgebroken worden, net als het pand waar Hooyng op de Markt. Daarbij moeten we kwalitatief goeie openbare ruimte hebben. Ik geloof zeker dat het kan, het zal alleen allemaal wat sneller moeten gaan.

DE ZEE KOMT!

Het klimaat verandert, het water stijgt en de zee komt, met Eindhoven aan zee als metafoor. Tijdens het straatfestival Via Ventosa geven theatermakers, muzikanten, kunstenaars en voedselvrienden hun visie op dit thema. Wat betekent "De zee komt!" voor hen?

Wat betekent het milieu voor jou?

Thuis ben ik al redelijk milieubewust. Op het werk niet echt, daar is het lastiger om er consequent in te zijn. Alhoewel, we carpoolen al een tijdje. Door mee te werken aan het festival, en vooral de gesprekken met TACgenoten, denk ik meer na over de gevolgen van een veranderend milieu. Een van de TACgenoten is bijvoorbeeld na de Tsunami naar Indonesië gegaan, om daar met bewoners te kijken wat zij kunnen produceren om naar Nederland te exporteren. Voor mij is het milieu echt gelinkt aan het weer, zeker sinds dit merkbaar aan het veranderen is. Het fascineert me dat op dit moment niets zeker is. Is dit weer normaal? Of hebben wij er invloed op?

Vincent Carree, Trifid

Organisator zandsculpturen Via Ventosa

'Natte voeten, Hollandser kan het niet. Als het water 1 meter stijgt staat half Nederland onder water. Komisch dat het juist ons moet overkomen. Dan hebben we een Delta-plan nodig wat nog veel groter is. Je vraagt je af waar we mee bezig zijn. We kunnen beter de hele boel naar Oost

Nederland verplaatsen. Of steden bouwen in de zee. Dan staan we met de boot in de file. Heel Nederland de boot in, hahaha! Heb je wel veel ruimte voor windmolenparken waarmee we het water weg kunnen pompen.'

John van Litsenburg
'Graphic Comment' grafisch werk van o.a. John van Litsenburg

'De lokatie waar ik iets mag maken prikkelt mij meer dan het thema: Op het dak, met het publiek beneden. Ditmaal werk ik met een VJ en een kledingontwerpster. Ik denk aan kleding met enorm veel lagen. Overbodig en superheet, wat verwijst naar de klimaatverandering. Maar ik heb geen duidelijke mening over het thema. We moeten niet nonchalant worden omdat we alles hebben. Heel egoïstisch. We willen het lekkerste drinken, maar dat dat onnodig veel afval geeft, daar denken we niet over na. Ik ben benieuwd op welke manier dat terug komt.'

Ilse Stijntjes
Theater door Ilse Stijntjes

Ik wil bewustzijn bijbrengen dat we niet kunnen blijven nemen. Hiervoor gebruik ik een mythologische metafoor: Syrenen, de belichaming van de verleiding, als symbool voor de verlokkingen waaraan wij ons blootstellen. Verleidingen die ons worden opgedrongen door de media en alles wat we zien. Alles moet altijd mooier. Het draait om korte termijnbevrediging van het verleidende ego. Kortstondig. Nemen, nemen, nemen en maar weggooien. Maar wij hebben geen masten om ons aan vast te binden om de roep te weerstaan. Wij kunnen ons alleen ketenen met ons bewustzijn. We kunnen niet langer masturberen op de verleidingen van tegenwoordig.

m00niQ
Performance door:
m00niQ Priem (concept en video)
Arnoud Rigter (tekst)
Annette Waterschoot (dans)
Fiftyonepercent (muziek)

**STRAATFESTIVAL
VIA VENTOSA**
ZONDAG 1 JULI 2007
van 13:00 u tot 's nachts
Toegang gratis

Locatie: TAC, Vonderweg 1
5611 BK Eindhoven
Meer informatie
www.viaventosa.nl

'Er komt een nieuwe afbakening van land en zee. Dat breng ik in beeld met kaarten onder water. Dat de zee komt is nu nog onwerkelijk maar wel een dagelijkse realiteit. Heel abstract en toch zie je het voor je. Er komen andere landsgrenzen, een andere wereld, een andere kaart. Wel erg, hoor. Er wordt iets weggenomen en er komt niks voor terug. Ja, water. Maar vooral minder leefruimte. Dat heeft gevolgen voor hoe wij ons voortbewegen. Meer de hoogte in. Wat dat betekent heb ik nog niet in kaart gebracht.'

Nicole van de Biggelaar
Beeldende kunst/grafiek door Nicole van de Biggelaar

Ik geloof dat God de mensen het gezag heeft gegeven om voor de aarde als rentmeesters te zorgen. Dat betekent dat je verplicht bent om bewust te zijn van de omgeving waarin je leeft en nadenkt over elke stap die je maakt. Bijvoorbeeld: let je op bij een uitvinding dat de mensheid helpt in praktische zin, of het negatieve gevolgen heeft voor de omgeving? Helpt het dan nog de mensheid? Als iedereen zich bewust is van zijn doen en laten, komt het ons allemaal ten goede.

Bas Sturkenboom
Coördinator Grote Zaal Via Ventosa

**DE ZEE
KOMT!**

TAC SALON

TACsalon: een eerste positieve ervaring

Het aantal bezoekers had groter gemogen, maar... belangrijke genodigden zijn komen kijken, de kunstenaars hebben beiden een aantal werken verkocht en de bezoekers waren enthousiast. Kortom: de eerste TACsalon (van 28 t/m 31 maart) was een succes en zeker de moeite waard.

Dus, elke twee maanden komt er in TAC een TACsalon. Een expositie van twee kunstenaars in "de Schelp", een serene witte ruimte gelegen aan de hoofdingang van het TAC. Niets leidt hier de aandacht af van waar het om gaat. In de besloten ruimte kunnen bezoekers in alle rust de werken bekijken en in gesprek gaan met de makers ervan. De kunstenaars Gijs Pape en Marjan Wester bijten het spits af. Wester: "Je kunt hier diepe inhoudelijke gesprekken voeren over je werk. Ik heb dat als zeer positief ervaren. Het is de manier van presenteren en de combinatie van kunstenaars die deze expositie uniek maken. En dan zijn er natuurlijk de voor deze gelegenheid scherpe prijzen. Dat verleidt eerder tot aankopen." Ook Pape is enthousiast. "De omgeving is zeer relaxed. Jammer dat niet alle genodigden op de donderdagavond zijn langs

geweest, maar de goede waren er." Op donderdag is de preview avond, speciaal voor genodigden. Vrijdag, zaterdag en zondag kan iedereen binnen lopen. Links hangen de werken van Marjan Wester, rechts die van Gijs Pape. In totaal 28 stuks. In een intieme sfeer wordt er geobserveerd, gepraat, gehandeld... En dat is nu precies waar de TACsalon voor dient. Kunstenaars in contact brengen met galeriehouders en handelaren. Om werk te verkopen. Maar de onderliggende gedachte is dat kunstenaars hun werk kunnen laten zien, en dan met name nieuw werk. Het zullen vooral beeldende kunstenaars zijn die hun werk presenteren.

Het idee voor een TACsalon is ontstaan vanuit PEK (Platform Eindhovense Kunstenaars) en georganiseerd door Marissa van Mourik en Rashida Post. Dat is hen wel toevertrouwd, want vorig jaar verzorgden zij een presentatie van PEK in het Van Abbemuseum.

PEK (www.stichtingpek.nl) is een kunstenaarsstichting opgericht door 5 jonge kunstenaars, die allen een atelier-ruimte huren in het TAC. Zij ondersteunen elkaar o.a. bij projecten en exposities. Ze delen een fascinatie voor eenzaamheid; enerzijds is er het industriële en individuele

karakter van de stad en anderzijds is er het verlangen te kunnen opgaan in de leegte van het landschap. In het kader van deze salon exposities worden in de toekomst ook kunstenaars van buiten Eindhoven uitgenodigd om hun werk te laten zien in TAC.

Op 1 juni exposeren Rachida Post en Marissa van Mourik zelf in TACsalon. Daarna is de beurt aan Anouk Bax.

ANOUK BAX

In haar werken staat de mens altijd centraal. Ze maakt levensgrote tekeningen van personen die losstaan in het witte vlak en die zijn onthecht van enige situatie of een omgeving. Het zijn realistische beelden getekend met krijt en inkt, aangebracht met haar handen. Ze wrijft de verschillende materialen in de vellen papier, of zet ze strak neer met inkt in lijn. Deze manier van werken is uniek voor Anouk Bax. Naast haar tekenwerk maakt ze installaties en foto's, en af en toe treedt ze op als performer. Wat houdt je geheim en laat je niet zien van jezelf, wat is privé en wat publiek zijn vragen die ze telkens vanuit een ander kunstdiscipline stelt.

Wat daar is
dus ziet om
tot ooit ja

en deze val
op het gezicht
af komt van

waar het zal
door met dit
weer geworden

of te groeien
nu naar het licht
je zin begroeten

later dan bij zet
kan ook het zonet
was ruw en dof

zoekt zo gericht
nam na het dat
in min als al

zetten aan het mag
randen in het drukken
gokken ze elke tilt

is later het zeker
en zal geschicht
nu dit al groeit.

adapter

ORGANISCH < > MECHANISCH

Geen hapsnap prettechno, maar experimentele, complexe beats en abstracte soundscapes. Omdat er voor deze muziek maar bar weinig ruimte was in Eindhoven, besloot Poxx met behulp van andere enthousiastelingen het collectief Adapter op te richten. Sindsdien hebben de kruisbestuivende vrijbuiters een netwerk verzameld van allerhande muzikanten, dj's, grafische vormgevers, ontwerpers en vrienden die samen de ondergrondse laten stromen. Waarom al deze disciplines samen? elChi: "Adapter is meer dan geluid. Een knikkende laptopartiest is visueel maar matig aantrekkelijk. Door met kunstobjecten, bewegende beelden en visuals de ruimte vorm te geven, kun je niet alleen de aandacht vasthouden maar wordt de ervaring beter. De ruimte zelf is hierbij een wezenlijk onderdeel van het geheel." Poxx: "Alle elementen versterken elkaar. De mensen die op de avond hun ding doen, werken samen aan de inrichting van de ruimte om een unieke sfeer te creëren. Elke keer anders, afhankelijk van tijd, plaats en deelnemers. Door het gebruik van bijvoorbeeld warme kleuren en neonkunst wordt een warmere sfeer gemaakt en de vaak koude omgeving waarin experimentele elektronica te horen en zien is."

OPEN ONDERGRONDSE

Adapter heeft inmiddels naam gemaakt dankzij projecten bij Orkapot in Dynamo, samen met KX soundsystem in Veldhoven en natuurlijk dankzij avonden in TAC. Poxx: "Een collectief komt niet alleen makkelijker binnen bij podia, het kan ook een springplank zijn voor beginnende muzikanten en

kunstenaars. Adapter wil hen graag verleiden om uit de kast te komen." elChi: "Iedereen begint thuis, voor zichzelf. De stap van zolderkamer naar podium is ontzettend groot, zeker als je zelf naar zalen moet stappen voor je eerste keer. Ik vond het enorm spannend, maar ik heb het wél gedaan." Poxx: "Iedereen is welkom om via Adapter de sprong te wagen. Al het begin is moeilijk, maar met een gedreven collectief van gelijkgestemden als platform is het een stuk minder moeilijk."

Met nieuwe leden verandert ook het collectieve karakter van Adapter. Elke deelnemer brengt zijn kennis en ervaring in. Ze hebben echter één ding gemeen: do it gewoon yourself. elChi: "De leden van Adapter hebben vaak geen behoefte aan promotiepraatjes en

lange vergaderingen. Liever aan de slag, samenwerken met andere organisaties en projecten. Als jij het niet doet dan gebeurt het niet." Poxx: "Je moet gewoon wat harder werken en inventief zijn, in plaats van je onafhankelijkheid te verkopen. Geen label? Start het zelf. Geen avond waar jij past? Organiseer het zelf. Als je het niet zelf doet moet je altijd concessies doen. En zo is Adapter ontstaan. Doe het gewoon zelf, vraag mensen van Adapter om mee te helpen, maak gebruik van het collectieve netwerk. En daar sta je dan."

FUTURE FANTASIA

Voor het onderhoud met elChi en Poxx kozen we voor het klokgebouw van Strijp-S, het toekomstig artistieke centrum van Eindhoven. Kunnen we Adapter de toekomst van Eindhovense elektronica noemen? elChi: "Een duidelijk doel hebben we niet. Het doel is amorf, altijd veranderend dus per definitie zinloos en achterhaald als je het vastlegt. Wat mijzelf betreft: ik ben begonnen met produceren omdat ik me wil uiten. Zelf geluiden ontwerpen, op zoek gaan naar klanken. De vrijheden die je met de computer hebt, zijn gigantisch. Mijn toekomst laat ik niet hangen van mijn computer, inmiddels heb ik een atelier bij S4 en maak ik daar objecten." Bijna had de elektronica hem genekt. Alles wat elChi ooit gemaakt had, was door een computercrash in een klap weg. Maar het ontstaan van Adapter deed hem de draad weer oppakken. Hij bood zich vrijwillig aan als programmeur in TAC en daar is een eigen avond uitgerold, 'Electronic Freedom'. Poxx: "De toekomst van Eindhovense elektronica zal hopelijk niet van ons alleen afhangen. We zullen ons er natuurlijk wel voor inzetten. TAC staat gelukkig open voor initiatieven als Adapter en we bereiken via TAC een stuk meer mensen die op de een of andere manier geïnteresseerd zijn in kunst en ons soort muziek. We zijn nu eenmaal best gewaagd bezig: we zitten in een hoek waar we publiek

moeten zoeken. Naast het zorgen voor uitingsmogelijkheden voor onszelf is een ander doel van Adapter ook om mensen via toegankelijker paadjes mee te nemen naar wat diepere, abstractere composities. Vandaar ook samenwerkingsprojecten met organisaties die meer toegankelijk programmeren." elChi: "Het enige doel is blijven ontwikkelen. Nieuwe projecten organiseren, nieuwe muziek maken, nieuwe platen uitbrengen van Adapter Recordings. En het zou vet zijn als ik als opa van 70 op een vlooiemarkt in Parijs een plaat van me tegenkom."

ADAPTER001 UNTITLED EP verscheen in februari 2007 met tracks van Adapterleden Clay (Ekman + The Pulse projects), Trauma Team (Poxx + Zerotone) en elChi. Artwork: MVM. www.adapter.nu

TACLIVE ELECTRONIC FREEDOM IV
VRIJDAG 15 JUNI 21.00-02.00 UUR
GRATIS ENTREE
Live: 33 Tetragrammon, Ard Bit (.com), Slemper (.com), Ekman (roeldijks.nl).
Visuals: LXD TV Ready.
Dj/deco/program: elChi (adapter.nu)

Een vriend van me heeft een fotoserie aan de wand waar hij steeds met een andere grimas op staat. Daaronder staat een uitspraak in de trant van: Mensen met drang tot acteren hebben vast een identiteitsprobleem. Dompelen kunstenaars zich soms onder in hun gevoelsleven om identiteit te kunnen opbouwen? Want zonder identiteit ben je niks (?) blablabla. Maar die hutsot daarbinnen blijkt dan een emotioneel drijfzand te zijn nounou. Proberen zij eigenheid te vinden door te spitten in de unieke samenstelling van hun emotilcocktail?

* Recept

*Men lasse zich op
in een paar teentjes angstzuur
en besprenkele zich met
enkele toefjes bitterdroef
om zich vervolgens in razernijgout
te flamberen.
Blus dit geheel
met gletsjersmettelos
en gedestilleerd vreuudzoot
bindmiddel.*

*

Men neme een denkbeeldige kunstenaar die zich meesleurt in een zelfmedelijdende draakolk, kopje onder in zijn psychosop, dieper in de grondlaag van chronische heimwee lalala. Hij heeft het gevoel -het- te missen, maar weet niet wat of waar -het- is. Hij probeert (uit minderwaardigheidscomplex voortkomende) bestaansrechtvaardigingsdrang te blussen door 's nachts stiekem een oerwoud uit te

graven en alle bomen op een andere plek te herplanten om te kijken of het iemand opvalt. Hij hult zich in abracadabra-taal om vervolgens weer simsalabimversimpeling-zuchtig en... onbegrepen te zijn, tutut. Zijn tranen hebben tenminste elkaar nog. Plots blijkt er ook een andere weg naar binnen toe te zijn. Die loopt buitenom. In plaats van bovenstaande zelfabsorberende indrukken, komt hij zich tegen door zich eerst uit te drukken.
HALLO! Aangenaam.
Wat maakt u?

Hoe maakt u het?

But...

Y
K?

You don't look
very offset...Go

C
M!

Roto Smeets

GrafiServices